ISSN: 3027-8597 (Online)

JMND
Journal of MCU NakhonDhat
วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์

ปีที่ 12 ฉบับที่ 4 (เมษายน 2568) : Vol.12 No.4 (April 2025)
https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JMND
pp: 249-258

บทความวิจัย : Research article

การพัฒนาความสามารถในการแปลภาษาอาหรับด้วยแบบฝึกทักษะสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอาหรับเพื่อธุรกิจสุขภาพและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*

THE DEVELOPMENT OF ARABIC TRANSLATION PROFICIENCY THROUGH SKILL-BASED EXERCISES FOR STUDENTS IN THE ARABIC FOR HEALTH BUSINESS AND TOURISM PROGRAM AT YALA RAJABHAT UNIVERSITY

มะซัมดี สะอะ
Masamdi Saa
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ยะลา ประเทศไทย
Faculty of Humanities and Social Sciences, Yala Rajabhat University, Yala, Thailand
Corresponding author E-mail: masamdi.s@yru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแปลภาษาอาหรับสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอาหรับเพื่อธุรกิจสุขภาพและการท่องเที่ยวที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการพัฒนาทักษะการแปลก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับเพื่อพัฒนาความสามารถในการแปลภาษาอาหรับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 24 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ จำนวน 8 ชุด 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการแปลภาษาอาหรับ 3) แบบสอบถามถามความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ สถิติที่ใช้ในการในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับมีค่าเท่ากับ 77.24/78.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ความสามารถแปลภาษาอาหรับหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แบบฝึกพัฒนาทักษะการแปลที่ได้รับจากการวิจัยนี้เป็นเครื่องมือที่ช่วยผู้สอนในการพัฒนาทักษะด้านการแปลของนักศึกษาซึ่งสามารถนำไปปรับใช้กับการเรียนการสอนและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการแปลขั้นสูงของนักศึกษาต่อไป

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ, ความสามารถในการแปล, ผลปฏิบัติของนักศึกษา

Abstract

The research aims to 1) Develop and evaluate the effectiveness of Arabic translation skill exercises to meet the 75/75 standard criteria, 2) Compare the Arabic translation ability of students enrolled in the Arabic for Health Business and Tourism Program before and after using the

*Received March 9, 2025; Revised April 25, 2025; Accepted April 30, 2025

researchers-developed Arabic translation exercises in the course “Development of Translation Skills” and 3) Examine students’ satisfaction with learning through the use of these exercises to enhance their Arabic translation skills. This study is experimental research and sample group consisted of 24 students enrolled in the second semester of the 2023 academic year, selected through purposive sampling. The research instruments included: 1) Eight sets of Arabic translation skill exercises, 2) an Arabic Translation proficiency test, and 3) A student satisfaction questionnaire using a five-point rating scale. Data analysis standard deviation, and t-test. The finding revealed that, 1) The effectiveness of the Arabic translation skill exercises was 77.24/78.33, meeting the established criteria, 2) Students’ Arabic translation ability after using the exercises was significance higher than before at the .05 level; and 3) Overall, students expressed a high of satisfaction with the exercises. The translation skill exercises developed from this research serve as a valuable tool for instructors in enhancing students' translation skills, which can be adapted for teaching and further improving students' academic translation proficiency.

Keywords: Arabic Translation Exercises, Translation Proficiency, Student Performance

บทนำ

การแปลถือเป็นทักษะสำคัญของโลกยุคสมัยซึ่งไร้พรมแดนกั้นระหว่างกันของผู้คน ยุคแห่งเทคโนโลยีการสื่อสารที่เป็นเครื่องมือเชื่อมโยงคนและสังคมเข้าด้วยกัน การติดต่อปฏิสัมพันธ์ผ่านการสื่อสารด้วยภาษาที่เป็นที่เข้าใจกัน ความต้องการด้านทักษะการแปลจึงเพิ่มขึ้นในยุคแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศปัจจุบัน (Almutawa, F. & Izwaini, S., 2015) การแปลภาษาจึงมีความสำคัญอย่างมากในยุคสมัยนี้ การแปลมีบทบาทสำคัญถือเป็นเครื่องมือการสื่อสารของแต่ละชนชาติ ทักษะการแปลถือเป็นทักษะที่ห้าในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจระหว่างกัน (Ross, N. J., 2000) การแปลเป็นการสื่อสารแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกัน ด้วยกระบวนการการแปลภาษาจึงเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมระหว่างกัน ดังนั้น บริบทวัฒนธรรมจึงแฝงอยู่ในตัวหนังสือ ด้วยเหตุนี้ การแปลจึงต้องคำนึงถึงบริบททางวัฒนธรรมของภาษาต้นฉบับเมื่อถ่ายทอดสู่ภาษาปลายทาง ถึงแม้ว่าการร้อยเรียงตัวอักษรและประโยคของอีกภาษาหนึ่งผู้แปลก็ต้องคงไว้ ซึ่งวัฒนธรรมเดิมของภาษาต้นฉบับ ผู้แปลจึงเป็นกลไกสำคัญในกระบวนการการแปลจึงต้องอาศัยความเชี่ยวชาญทวิภาษาเป็นอย่างน้อยเพื่อการแปลถ่ายทอดความได้ครบสมบูรณ์ของภาษาต้นทางและปลายทาง (รัชนีโรจน์ กุลธำรง, 2552) ผู้แปลต้องความเข้าใจโครงสร้างภาษา ไวยากรณ์ ความหมายของคำ บริบทการใช้ภาษาและวัฒนธรรมที่แฝงไว้ภาษาต้นทางและภาษาปลายทาง เพื่องานแปลจะเป็นการแปลตรงกับใจความเดิมความต้องการของผู้เขียนในภาษาต้นทาง รวมถึงสามารถใช้คำที่มีหลายระดับถ่ายทอดออกสู่ภาษาปลายทางได้เป็นอย่างดี (เตือนจิตต์ จิตต์อารี, 2553)

จากการสอนรายวิชาการพัฒนาทักษะการแปลและการสื่อสารภาษาอาหรับ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอาหรับ นักศึกษาขาดทักษะด้านการแปลและขาดความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างภาษาอาหรับ ขาดความรู้ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอาหรับที่มีหลายนัยความหมาย ระดับความหมายคำกริยา ไม่สามารถผันคำให้สอดคล้องกับพจน์ กาลและเพศของประธานในประโยคหรือคำได้อย่างถูกต้องและไม่สามรถใช้กริยาสกรรมกริยา อกรรมกริยา ตลอดจนใช้สรรพนามไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค ตลอดจนการร้อยเรียงประโยคยังผิดหลักไวยากรณ์ภาษาอาหรับ จากปัญหาดังกล่าวทำให้การแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอาหรับของนักศึกษาไม่ถูกต้อง บางครั้งมีการใช้คำศัพท์ไม่ตรงกับบริบทและวัฒนธรรมคนอาหรับ การแปลจึงขาดความถูกต้องและใจความไม่เป็นที่เข้าใจตามความมุ่งหมายของภาษาต้นทางที่ต้องการสื่อและการเรียบเรียง

ประโยคก็ไม่สอดคล้องกับโครงสร้างประโยคภาษาอาหรับ การที่ผู้เรียนขาดความเข้าใจในโครงสร้างภาษาปลายทาง ความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างภาษาต้นทางกับปลายทางทำให้ผู้แปลเกิดข้อผิดพลาดในการแปลทั้งโครงสร้างภาษา การใช้คำศัพท์ผิดความหมาย เรียบเรียงประโยคผิดหลักไวยากรณ์ (ผ่องศรี ลือพร้อมชัย, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อิสริยาภรณ์ ทองทับ และคณะ ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการแปลคำที่มีความหมายหลายนัยของนิสิตสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า นักศึกษามีการแปลและใช้ความหมายของคำไม่ถูกต้อง ขาดลีลาการใช้ภาษา ร้อยเรียงประโยคผิดหลักไวยากรณ์ (อิสริยาภรณ์ ทองทับ และคณะ, 2567)

จากการสอนรายวิชาพัฒนาทักษะการแปลและการสื่อสารภาษาอาหรับผู้เรียนไม่มีพื้นฐานความรู้ด้านการใช้คำศัพท์และใช้โครงสร้างประโยคไม่ถูกต้อง ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถแปลและร้อยเรียงประโยคภาษาอาหรับได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสาเหตุเกิดจากขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้คำศัพท์และร้อยเรียงประโยคตามโครงสร้างภาษาอาหรับในการแปลประโยคภาษาไทยเป็นภาษาอาหรับ จากสภาพปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยในบทบาทอาจารย์ผู้สอนจึงมีความมุ่งมั่นและสนใจที่จะพัฒนาความสามารถของนักศึกษาในการแปลจากภาษาไทยเป็นอาหรับ จึงได้ทำการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาต่างประเทศ พบว่าการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นและเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิผลกับผู้เรียน เพราะผู้เรียนได้ฝึกฝนและลงมือปฏิบัติจึงทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น และเกิดความสนุกสนานในการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะและความสามารถแปลประโยคภาษาไทยเป็นภาษาอาหรับ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำแบบฝึกมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถของนักศึกษาในการแปลจากภาษาไทยเป็นอาหรับได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75
2. เปรียบเทียบความสามารถในการแปลภาษาอาหรับสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษารายวิชาการพัฒนาทักษะการแปลและการสื่อสารภาษาอาหรับสาขาวิชาภาษาอาหรับเพื่อธุรกิจสุขภาพและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาหลังการใช้แบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับเพื่อธุรกิจสุขภาพและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการพัฒนาทักษะการแปลและการสื่อสารภาษาอาหรับ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 รวมทั้งสิ้น 24 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง

2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 2 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอาหรับ จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านอิสลามศึกษาและการสอนอิสลามศึกษา จำนวน 1 คน มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์

และผู้เชี่ยวชาญที่สำเร็จการศึกษาปริญญาโท เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอาหรับ มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 1 คน

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ประโยคภาษาไทยและภาษาอาหรับ

2.1.1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอาหรับเพื่อธุรกิจสุขภาพและการท่องเที่ยว ฉบับปรับปรุงปี 2564

2.1.2 วิเคราะห์เนื้อหา ผลลัพธ์การเรียนรู้ของรายวิชาเพื่อกำหนดขอบเขตของเนื้อหาให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน

2.1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ประโยคภาษาไทยและภาษาอาหรับ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 16 ชั่วโมง ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ประโยค ที่ประกอบด้วย ประธาน กริยา กรรม จำนวนเวลาเรียน 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ประโยค ที่ประกอบด้วย ประธาน กริยา กรรมตรง กรรมรอง จำนวนเวลาเรียน 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ประโยค ที่ประกอบด้วย ประธาน ขยายประธาน กริยา กรรม จำนวนเวลาเรียน 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ประโยค ที่ประกอบด้วย ประธาน ขยายประธาน กริยา ขยายกริยา กรรม จำนวนเวลาเรียน 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ประโยค ที่ประกอบด้วย ประธาน ขยายประธาน กริยา ขยายกริยา กรรม ขยายกรรม จำนวนเวลาเรียน 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ประโยค ที่ประกอบด้วย ประธาน ขยายประธาน กริยา ขยายกริยา กรรม ขยายกรรม คำบุพบท คำนาม จำนวนเวลาเรียน 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ประโยค ที่ประกอบด้วย ประธาน ขยายประธาน กริยา ขยายกริยา กรรม ขยายกรรม คำบุพบท คำเชื่อม คำนาม จำนวนเวลาเรียน 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 ประโยค ที่ประกอบด้วย ประธาน ขยายประธาน กริยา ขยายกริยา กรรม ขยายกรรม คำบุพบท คำเชื่อม คำนาม คำบุพบทบอกเวลา จำนวนเวลาเรียน 2 ชั่วโมง

2.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ 8 แผน ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อประเมินหาค่า IOC ซึ่งผลของการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยรวมมีค่าเท่ากับ 0.97

2.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 สัปดาห์

2.2 แบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ

2.2.1 ศึกษาแนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.2 กำหนดเนื้อหาและสร้างแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ จำนวน 8 แบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ เรื่อง ประโยคภาษาไทย ที่ประกอบด้วย ประธาน ขยายประธาน กริยา ขยายกริยา กรรม ขยายกรรม คำบุพบท คำเชื่อม คำนาม คำบุพบทบอกเวลา

2.2.3 สร้างแบบประเมินแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ จำนวน 8 ชุด ชุดละ 5 ข้อ

2.2.4 นำแบบฝึกทักษะการภาษาอาหรับและแบบประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินหาค่า IOC ซึ่งผลของการหาคุณภาพของแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับโดยรวมมีค่าเท่ากับ 0.93

2.2.5 นำแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 แบบทดสอบวัดการแปลภาษาอาหรับ

2.3.1 ศึกษาหลักเกณฑ์และแนวทางการสร้างแบบประเมินความสามารถการแปลภาษาอาหรับจากแนวคิดของ (Mirdef, Al Qasyoti, 2023)

2.3.2 ศึกษาและวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาและผลลัพธ์การเรียนรู้ของรายวิชาเพื่อนำมาสร้างแบบทดสอบ

2.3.3 สร้างเกณฑ์การประเมินความสามารถในการแปลภาษาอาหรับโดยมีการปรับแก้จากแนวคิด (Mirdef, Al Qasyoti, 2023)

2.3.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการแปลภาษาอาหรับให้ครอบคลุมเนื้อหาคำอธิบายรายวิชาและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนด ซึ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน จำนวน 8 ข้อ

2.3.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการแปลภาษาอาหรับเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) พบว่าแบบทดสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 0.88

2.3.6 นำแบบประเมินทักษะการทดลองไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.4. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับเพื่อธุรกิจสุขภาพและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการพัฒนาทักษะการแปลและการสื่อสารภาษาอาหรับ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 รวมทั้งสิ้น 24 คน

2.4.1 ศึกษาแนวทางการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจและการพัฒนาข้อคำถามแบบปลายปิด (อารีย์ วชิรวราการ, 2542) โดยมีลักษณะเป็นมาตราวัด 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2555)

2.4.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอาหรับเพื่อธุรกิจสุขภาพและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยแบบประเมินความพึงพอใจแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา จำนวน 5 ข้อ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ และด้านการนำไปใช้ประโยชน์ จำนวน 5 ข้อ รวมทั้งหมด 15 ข้อ นำแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พิจารณาความชัดเจนความครอบคลุมของข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัดและหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง ผลการหาคุณภาพ พบว่า ค่า IOC มีค่าเท่ากับ 0.90

2.4.3 นำแบบประเมินความพึงพอใจไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการพัฒนาทักษะการแปลและการสื่อสารภาษาอาหรับ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 รวมทั้งสิ้น 24 คน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 วันที่ 22 ธันวาคม 2566 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการแปลภาษาอาหรับ จำนวน 8 ข้อ

3.2 วันที่ 7 มกราคม ถึง 23 กุมภาพันธ์ 2567 ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 สัปดาห์ โดยใช้แบบทดสอบแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ

3.3. วันที่ 1 มีนาคม 2567 ให้ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการแปลภาษาอาหรับ จำนวน 8 ข้อ และทำแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ

3.4 นำคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบความสามารถในการแปลภาษาอาหรับ และคะแนนทักษะที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับในแต่ละแผนการเรียนรู้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากค่าร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนของแบบฝึกทักษะ

การแปลภาษาอาหรับที่มีต่อการพัฒนาทักษะการแปลภาษาอาหรับของนักศึกษารายวิชาการพัฒนาทักษะการแปลและการสื่อสารภาษาอาหรับ สาขาวิชาภาษาอาหรับเพื่อธุรกิจสุขภาพและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา (E1) กับค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการแปลภาษาอาหรับ (E2) มาหาค่าเฉลี่ย

4.2.การเปรียบเทียบความสามารถในการแปลภาษาอาหรับก่อนและหลังเรียนโดยแบบฝึกทักษะ โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าที (t-test) แบบกลุ่มไม่อิสระ

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับสำหรับนักศึกษารายวิชาการพัฒนาทักษะการแปลและการสื่อสารภาษาอาหรับสามารถแสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับได้ตามตาราง

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับสำหรับนักศึกษารายวิชาการพัฒนาทักษะการแปลและการสื่อสารภาษาอาหรับ

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ประสิทธิภาพ
การทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน (E1)	24	80	61.79	5.66	77.24
การทำแบบทดสอบหลังเรียน (E2)	24	40	31.33	2.76	78.33

จากตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ พบว่า ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียนมีค่าเท่ากับ 77.24 และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียนถูกต้องมีค่าเท่ากับ 78.33 แสดงว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับมีค่าเท่ากับ 77.24/78.33 เมื่อเทียบตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 ปรากฏว่าแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลการศึกษาความสามารถในการแปลภาษาอาหรับสำหรับนักศึกษารายวิชาการพัฒนาทักษะการแปลและการสื่อสารภาษาอาหรับ และการสื่อสารภาษาอาหรับโดยแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ พบว่าผลการเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับมีคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้แบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมากกว่าระดับ .05 ส่วนผลการประเมินระดับความสามารถในการแปลภาษาอาหรับสำหรับนักศึกษารายวิชาการพัฒนาทักษะการแปลและการสื่อสารภาษาอาหรับและการสื่อสารภาษาอาหรับได้ผลคะแนนเปรียบเทียบระดับความสามารถตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถทางการแปลภาษาอาหรับสำหรับนักศึกษารายวิชาการพัฒนาทักษะการแปลและการสื่อสารภาษาอาหรับและการสื่อสารภาษาอาหรับก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ

ผลการเรียนรู้การใช้แบบฝึกทักษะ	จำนวนนักศึกษา	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	t-test	Sig.
ก่อนการใช้แบบฝึกทักษะ	24	40	27.25	2.69	16.49	0.00*
หลังการใช้แบบฝึกทักษะ	24	40	31.33	2.76		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p=0.000 <0.05)

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถในการแปลภาษาอาหรับด้วยแบบฝึกทักษะการแปลสำหรับนักศึกษารายวิชาการพัฒนาทักษะการแปลหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลการเรียนรู้หลังเรียนมีผล ($\bar{X}$ = 31.33, S.D. = 2.76) สูงกว่าผลการเรียนรู้ก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 27.25, S.D. = 2.69)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ

เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอาหรับที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ ผู้วิจัยให้นักเรียน จำนวน 24 คน ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ ในด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการนำไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งหมด จำนวน 15 ข้อ จากนั้นนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ซึ่งผลวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ

รายการ	$\bar{X}$	S. D	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหา	4.71	0.55	มาก
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.50	0.71	มาก
ด้านการนำไปใช้ประโยชน์	4.68	0.58	มาก
รวม	**4.63**	**0.61**	**มาก**

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อด้านเนื้อหามากที่สุดเป็นลำดับแรก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 รองลงมานักศึกษาพึงพอใจด้านการนำไปใช้ประโยชน์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 และพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการพัฒนาแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับสำหรับนักศึกษารายวิชาการพัฒนาทักษะการแปลและการสื่อสารภาษาอาหรับ พบว่า

1. การพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ มีค่าเท่ากับ 77.24/78.33 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ อาจมีเหตุผล ดังนี้

การที่ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับมีประสิทธิภาพดีตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เนื่องจากแบบฝึกที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีลักษณะเด่นของการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยได้ออกแบบขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ของเนื้อหาจากง่ายไปหายาก จึงทำให้ผู้เรียนสามารถแปลความได้ ซึ่งผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังโดยการใช้แบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.25 คะแนน และ 31.33 คะแนน ตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การที่ค่าประสิทธิภาพตัวหลังสูงกว่าค่าประสิทธิภาพตัวแรกและมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะในการทำแบบทดสอบหลังเรียนเป็นการทดสอบการแปลภาษาอาหรับที่มีลักษณะเป็นแบบทดสอบเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน และนอกจากนี้ ผู้เรียนมีประสบการณ์นำทักษะการแปลที่เรียนและฝึกฝนจากแบบฝึกแต่ละครั้งไปประยุกต์ใช้ในการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการแปลหลังเรียน จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำทักษะดังกล่าวมาใช้ในการทำแบบทดสอบหลังเรียนมากขึ้น ซึ่งความชำนาญและพัฒนาการด้านการแปลเกิดจาก

ประสบการณ์การนำทักษะมาใช้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จินต์จุฑา สนปี และทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์ ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะมีเกณฑ์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด มีค่าเท่ากับ 83.26/80.25 ซึ่งแบบฝึกทักษะเหมาะสมกับผู้เรียนไม่ยากไม่ง่ายจนเกินไป และคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ (จินต์จุฑา สนปี และทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์, 2566) สอดคล้องกับถวัลย์ มาศจรัส ว่าความชำนาญเกิดขึ้นจากการฝึกฝนและกระทำซ้ำ ๆ ซึ่งการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เป็นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน จะทำให้เกิดผลการเรียนรู้ที่ติดนานและคงทน และมีความคล่องแคล่วและสามารถทำสิ่งนั้นได้ดี (ถวัลย์ มาศจรัส, 2550) ความชำนาญเกิดขึ้นจากการลงมือปฏิบัติทำซ้ำ ๆ จนเกิดความคล่องซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ รพีพรรณ เพชรอนันต์กุล, รุ่งภัสสรณ์ ศรัทธาธนพัฒน์ ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างแบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต พบว่า แบบฝึกทักษะที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ มีค่าเท่ากับ 77.15/79.58 ซึ่งแบบฝึกทักษะการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นหลังจากใช้แบบฝึกทักษะ (รพีพรรณ เพชรอนันต์กุล และรุ่งภัสสรณ์ ศรัทธาธนพัฒน์, 2564)

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการแปลภาษาอาหรับสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการแปลภาษาอาหรับของนักศึกษา หลังการใช้แบบฝึกการแปลภาษาอาหรับสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมากกว่าระดับ 0.05 การนำเสนอเนื้อหาบทเรียนและแบบฝึกเป็นไปตามลำดับขั้นตอนทั้งนี้เพราะผู้เรียนยังได้มีการฝึกฝนการแปลภาษาอาหรับเป็นลำดับขั้นจากง่ายไปยากและซับซ้อนจนครบทั้ง 8 บทเรียน การกระทำซ้ำ ๆ ดังกล่าว ส่งผลให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นขั้นตอน ทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคย อีกทั้งกระบวนการสร้างแบบฝึกมีการนำเสนอเนื้อหาอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้และฝึกฝนอย่างเป็นระบบ อีกทั้งนำเสนอประโยคเบื้องต้นที่ง่ายและไม่ซับซ้อนต่อผู้เรียนอย่างเป็นระบบตามโครงสร้างภาษา ตลอดจนมีการใช้คำศัพท์ที่ง่ายและแพร่หลายในชีวิตประจำวันของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนและสามารถทำแบบฝึกทักษะการแปลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถฝึกฝนทำซ้ำ ๆ ได้และสามารถปรับเปลี่ยนคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้ เป็นเหตุทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางการแปลภาษาอาหรับอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ความหมาย และการร้อยเรียงประโยคได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคภาษาอาหรับ ทั้งนี้ ผู้เรียนเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างหลากหลายถูกต้องตามความหมาย บริบทภาษาและเรียบเรียงประโยคได้ถูกหลักไวยากรณ์ และมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hamdiah Hamdiah. et al. ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการแปลจากภาษาอาหรับเป็นภาษาอินโดของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งรัฐอัรรอนีรีย์ บันดาร อาเจะห์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ซึ่งการฝึกฝนในการแปลช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการแปลของนักศึกษาให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นและการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ (Hamdiah Hamdiah. et al., 2024)

3. ความพึงพอใจของนักศึกษารายวิชาการพัฒนาทักษะการแปล สาขาวิชาภาษาอาหรับเพื่อธุรกิจสุขภาพและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาหลังการใช้แบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อแบบฝึกการแปลภาษาอาหรับ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ มีค่าระดับความพึงพอใจค่าเฉลี่ยรวม 4.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61 โดยด้านที่มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการนำไปใช้ประโยชน์ตามลำดับ ซึ่งสามารถอภิปรายผลดังนี้ 3.1 ด้านเนื้อหา โดยภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจในด้านเนื้อหามากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.71 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 โดยมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหา ก็คือ ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะ

กับระดับความสามารถของผู้เรียนซึ่งช่วยให้นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้มากโดยใช้แบบฝึกทักษะอย่างมาก อาจเป็นเพราะเนื้อหาที่เรียนมีความยากง่ายเหมาะสมกับความรู้ด้านคำศัพท์ ความหมายของคำ วลีและประโยคภาษาอาหรับและความสามารถของนักศึกษาในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอาหรับซึ่งชุดฝึกทักษะการแปลภาษาช่วยให้นักศึกษามีทักษะและแปลได้จึงมีความพึงพอใจสูงกว่าด้านอื่น การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีแบบฝึกทักษะช่วยทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด นักศึกษามีความพึงพอใจเนื่องจากสามารถฝึกฝนและทบทวนเนื้อหานอกเวลาเรียนได้ ตรวจสอบความถูกต้องของตนเองจากการทำแบบฝึกทักษะ พร้อมทั้งทราบผลการพัฒนาของตนเอง สอดคล้องกับวิจัยของ สุลัยญา หะยีหามะ และคณะ ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 (สุลัยญา หะยีหามะ และคณะ , 2564) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤเดช สุริยะวงค์ และคณะ ได้ศึกษาเรื่อง การใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลเชียง พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในการพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญมากซึ่งด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 (นฤเดช สุริยะวงค์ และคณะ, 2568)

สืบเนื่องจากประสบการณ์สอนรายวิชาการพัฒนาทักษะการแปลและการสื่อสารภาษาอาหรับ พบว่าผลการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอาหรับเพื่อธุรกิจสุขภาพและการท่องเที่ยวค่อนข้างต่ำ ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาข้างต้นยังไม่ได้รับการแก้ไขจึงพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกทักษะการแปล ผลจากการวิจัยมีความสำคัญอย่างยิ่งซึ่งช่วยให้ผู้สอนเข้าใจวิธีการสอนการแปลภาษาและสามารถนำไปใช้กับเนื้อหาที่ซับซ้อนในระดับที่สูงขึ้นและนักศึกษามีพัฒนาการด้านการแปลดีขึ้น แบบฝึกพัฒนาทักษะการแปลที่ได้รับจากการวิจัยถือเป็นเครื่องมือที่ช่วยผู้สอนในการพัฒนาทักษะของนักศึกษาซึ่งสามารถนำไปใช้กับรายวิชาการแปลภาษาต่าง ๆ ทั้งนี้สามารถต่อยอดด้วยพัฒนาเป็นตำราหรือหนังสือการเรียนการสอนในอนาคตได้ และมหาวิทยาลัยในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้หรือพื้นที่อื่นที่เปิดการเรียนการสอนภาษาอาหรับควรนำรูปแบบวิธีการสอนเช่นนี้ไปปรับใช้กับการเรียนการสอนและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาต่อไป

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแปลภาษาอาหรับด้วยแบบฝึกทักษะสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอาหรับเพื่อธุรกิจสุขภาพและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พบว่า 1) ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับมีค่าเท่ากับ 77.24/78.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ความสามารถแปลภาษาอาหรับหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการแปลภาษาอาหรับในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แบบฝึกพัฒนาทักษะการแปลจากการวิจัยนี้เป็นเครื่องมือที่ช่วยผู้สอนในการพัฒนาทักษะของนักศึกษาซึ่งสามารถนำไปปรับใช้กับการเรียนการสอนและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาต่อไป ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะทั่วไป ดังนี้ 1) ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนทักษะการแปลภาษาอาหรับด้วยการพัฒนาแบบฝึกขึ้นมาเองเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะของตัวเองได้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้ 1) ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการแปลภาษาอาหรับในรายวิชาการแปลขั้นสูง 2) ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการแปลภาษาอาหรับแบบล่าม

เอกสารอ้างอิง

จินต์จุฑา สนปี และทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์. (2566). การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร. วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 10(2), 151-162.

เตือนจิตต์ จิตต์อารี. (2553). แปลให้เป็นแล้วเก่ง. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้ง.

ถวัลย์ มาศจรัส. (2550). แบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ ชุดนวัตกรรมการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: เซ็นจูรี่.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2555). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และAMOS. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพมหานคร: บิสซิเสนอาร์แอนด์ดี.

นฤเดช สุริยะวงค์ และคณะ. (2568). การใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning)เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลเชียงของ. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 19(1), 1-24.

ผ่องศรี ลือพร้อมชัย. (2560). การแปลให้เก่ง คู่มือนักแปลมืออาชีพ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: บริษัท ภาพพิมพ์ จำกัด.

รพีพรรณ เพชรอนันต์กุล และรุ่งภัสสรณ์ ศรัทธาธนพัฒน์. (2564). การสร้างแบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต. วารสารบัณฑิตแสงโคมคำ, 6(2), 227-239.

รัชนีโรจน์ กุลธำรง. (2552). ความรู้ความเข้าใจเรื่องภาษาเพื่อการแปล จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุลัยญา หะยีหามะ และคณะ. (2564). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 32(3), 176-186.

อารีย์ วชิรวราการ. (2542). การวัดผลและประเมินผลการเรียน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

อิสริยาภรณ์ ทองทับ และคณะ. (2567). ปัญหาการแปลคำที่มีความหมายหลายนัยของนิสิตสาขาภาษาอังกฤษ. วารสารภาษาปริทัศน์, 39(2567), 23-45.

Almutawa, F. & Izwaini, S. (2015). Machine Translation in the Arab World: Saudi Arabia as a Case Study. Journal of translation and Technical Communication Research, 8(2), 382-414.

Hamdiah Hamdiah. et al. (2024). Development of translate skill from Arabic texts into Indonesian for students at the State Islamic University (UIN) Ar-Raniry Banda Aceh. Jurnal Ilmu Bahasa Arab dan Pembelajarannya, 14(1), 22-29.

Mirdef, Al Qasyoti. (2023). Al I'tilaa' Al ma'refi' Muqabil Al makhzoon Al lughawie. Riyadh: GCC Centre for translation, Arabisation and Promotion of Arabic.

Ross, N. J. (2000). Interference and intervention: Using Translation in the EFL Classroom. Modern English Teacher, 9(3), 61-66.